

† IN MEMORIAM

MARIA ANNA CHRISTINA DUIVELSHOF

weduwe van

BERNARDUS JOHANNES OOSTERBROEK

Zij werd geboren op 23 september 1911 te De Lutte en gesterkt met de H.H. Sacramenten der Zieken is zij vredig ontslapen op 9 februari 1994 in het ziekenhuis te Oldenzaal. Haar lichaam werd ter ruste gelegd op het r.k. kerkhof van De Lutte op 12 februari 1994.

Dat haar aardse leven toch nog zo snel zou eindigen had niemand kunnen vermoeden. Na haar opname in het ziekenhuis op 8 februari j.l. maakte ze met haar enige dochter de afspraak om na ommekomst van een achttal dagen in het ziekenhuis bij haar in te trekken.

De noodzaak, maar ook de behoefte aan persoonlijke verzorging was al wat eerder gebleken en ook door haar ge-uit. Tot dat moment woonde zij met zichtbaar plezier op haar eigen en met de „Lutterse“ kleinkinderen altijd in haar buurt.

Ma was goedlachs en hield van een praatje met deze en gene. Op die manier bleef zij op de hoogte van het plaatselijk nieuws. Tuinieren, vroeger in haar hof en de laatste jaren in haar tuintje was haar lust en haar leven. Bloemen en planten maar ook de natuur in het algemeen gaven haar veel plezier en vormden voor haar als het ware een rechtstreeks geschenk uit de hemel.

Ook hield zij graag een ieder tot vriend. Kiezen voor iemand ging zij liever uit de weg met uitzondering van haar man en God.

Voor deze beiden koos zij vol overtuiging, onvoorwaardelijk en met volledige overgave.

Het overlijden van haar man; in 1987 aanvaardde zij als een natuurlijk gegeven. Maar in de jaren daarna miste zij hem erg, maar voelde juist hem ook steeds zeer nabij. Zijn dood stond geen moment tussen hen in.

Zij heeft ons, kinderen, meermalen verteld dat ze voor het kloosterleven zou hebben gekozen als ze Pa niet had ontmoet.

Haar rotsvast geloof in God was kenmerkend maar zonder enige overdrijving; moeder Gods Maria, was haar toeverlaat. Bij haar wekelijkse kerkgang zou zij die nooit vergeten te eren. In haar laatste levensjaren las zij vele boeken over de heiligen op aarde.

Ma, jij zult op ons netvlies blijven zoals je was; eenvoudig, dienstvaardig, nooit klagend en je levenstaak nemend zoals die op je afkwam.

Jij hield ons voor dat hoogmoed ten val komt en eenvoud en oprechtheid altijd loont. Wij blijven trachten deze wijze lessen in ons leven toe te passen. Wij, kinderen en kleinkinderen zijn ervan overtuigd dat God jou daarvoor, conform jouw eigen overtuiging, zal belonen.

We blijven je dankbaar in onze gebeden gedenken. Tot ziens, samen met Pa in het Hemelse Huis.

Voor uw bliken van medeleven, deelneming en de laatste eer aan Ma, betuigen wij onze oprechte dank.

Kinderen en kleinkinderen.